

Cơ “Mộng Du” của Bác sĩ Dương Quỳnh Hoa

Trong bài của ông Mai Thanh Truyết viết về Bác sĩ Dương Quỳnh Hoa được thấy trên mạng điện tử có vài điều sai sự thật, như đoạn dưới đây:

“Trở lại BS DQH, sau khi CS chiếm đóng miền Nam tháng 4/1975, Bà Hoa được “đặt đẽ” vào chức vụ Tổng trưởng Y tế, Xã hội, và Thương binh trong nội các chính phủ. Vào tháng 7/75, Hà Nội chính thức giải thể chính phủ Lâm thời và nắm quyền điều hành toàn quốc, chuyển Bà xuống hàng Thứ trưởng và làm bù nhìn như Nguyễn Hữu Thọ, Nguyễn Thị Bình, Nguyễn Thị Định... Chính trong thời gian này Bà lần lần thấy được bộ mặt thật của đảng CS và mục tiêu của họ không phải là phục vụ đất nước Việt Nam mà chính là làm nhiệm vụ của CS quốc tế là âm mưu nhuộm đỏ vùng Đông Nam Á.”

Theo một bài viết của Nhà văn Sơn Tùng tựa đề Trường hợp Dương Quỳnh Hoa trên tạp chí Thế Giới Ngày Nay năm 2006 thì sau 30.4.1975, bà Dương Quỳnh Hoa không hề được VC “đặt đẽ vào chức vụ Tổng trưởng Y tế, Xã hội và Thương binh trong nội các chính phủ” (Cộng Hòa Miền Nam VN.), và cũng chẳng bao giờ làm “thứ trưởng”. Thật ra, chính phủ ma này đã được CS Bắc Việt dựng ra trong rừng rậm (Cục R) từ năm 1968 sau khi vụ “tổng công kích tổng nổi dậy” Tết Mậu Thân thảm bại. Trong cái “chính phủ” không có dân, không có đất ấy, bà DQH “được đặt đẽ làm bộ trưởng Y tế và Thương binh”. Sau khi chiếm được miền Nam VN, Cộng sản Bắc Việt không giao quyền cho cái “chính phủ lâm thời CHMN”, dù chỉ một ngày. “Nội các” kéo nhau về Sài-Gòn, nhưng chỉ ngồi chơi xơi nước. Ở miền Nam không có “chính phủ” hay “bộ” nào cả. Quyền sanh sát ở miền Nam “mới giải phóng” được tạm thời giao cho các “Ủy ban Quân quản”, cho đến ngày “thống nhất” vào miền Bắc và cái gánh hát “chính phủ lâm thời” bị giải tán. Sự kiện này rất quan trọng, cho thấy 2 điều: “Chính phủ lâm thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam” chỉ là cái bung xung do CSBV đẻ ra để đánh lừa thế giới; CSBV đã lừa cả cánh miền Nam (hứa sẽ giao quyền sau khi “giải phóng”) và không tin cánh miền Nam (giao quyền cho “chính phủ lâm thời” có khác nào “giao trứng cho ác”, biết bao giờ mới “thống nhất” được?).

Vì vậy, sau ngày 30.4.1975, trong hậu trường đã diễn ra cuộc “đấu tranh” quyết liệt giữa CSBV và đám con đẻ của nó ở miền Nam qua dẫn chứng trong bài của ông Sơn Tùng: “Sau 30.4.1975, trong một lần thất hẹn, bà DQH để lại cho tôi một lá thư ngắn, trong đó có câu: ‘Chúng tôi bận họp liên miên. Chúng tôi còn phải chiến đấu rất nhiều nếu muốn thực hiện đúng lý tưởng của mình’.”

Về cái chức “Bộ trưởng Y tế và Thương Binh” của BS Dương Quỳnh Hoa, ông Sơn Tùng viết như sau:

“Bà ‘bộ trưởng y tế’ đã không được ngồi vào cái ghế bộ trưởng tại Bộ Y Tế ở bên kia đường, (nay gọi là Sở Y Tế), ngay trước mặt nhà bà trên đường Hồng Thập Tự ở Sài-Gòn, dù chỉ một giờ. Chiếc ghế này do một y sĩ bộ đội bí danh Tư Châu (ký là 4 Châu) thuộc Ủy ban Quân quản TP HCM ngồi ngự cho đến khi sáp nhập vào Bộ Y tế ở Hà-Nội. Bs Dương Quỳnh Hoa, bộ trưởng y tế ‘chính phủ lâm thời’, ở ngôi biệt thự bên kia đường ngày ngày nuôi nấm rơm trên sân thượng ‘tặng gia sản xuất’, rồi được đảng sắp xếp cho làm đại biểu quốc hội một nhiệm kỳ, sau đó nhận thấy có những dấu hiệu bất mãn nên đã bị cô lập tại Bệnh viện Nhi Đồng II (BV Grall cũ) với chức trưởng ban dinh dưỡng, lo nuôi ăn cho các cháu thiếu nhi nằm viện.” (TGNN số 192, 4/2006)

Ông Sơn Tùng biết khá nhiều về trường hợp BS Dương Quỳnh Hoa vì ở trong một nhóm bạn của bà Hoa ở Đà-Lạt mấy năm trước khi bà “ra bưng”. Thời ấy, bà Hoa ở Sài-Gòn nhưng có một ngôi biệt thự lớn tại Đà-Lạt, bà thuê mấy gia nhân trông coi, thỉnh thoảng lên nghỉ vài ngày. Mỗi lần bà lên đây đều họp với một nhóm bạn gồm BS Trần Văn Thọ, vợ chồng BS Dương Trọng Thiệu, vợ chồng Luật sư Hoàng Huân Long, và ông Sơn Tùng cùng bà vợ là Đoàn Phi Loan, giáo sư dạy triết tại Trường Nữ Trung học Bùi Thị Xuân. Đi tìm hoa lan, đi

Đập Đa-Nhim bắn cá, đi Di Linh săn nai, kéo nhau vào ăn nhà hàng, và đi xem bói.

Bà Dương Quỳnh Hoa (đứng bên phải, đeo ví) chụp tại Đập Đa-Nhim tháng 12.1967 (Ảnh ST)

Lần cuối cùng bà Hoa lên Đà-Lạt là tháng 12 năm 1967, khoảng hai tháng trước vụ tổng công kích Tết Mậu Thân và bà ra bưng. Trong chuyến lên Đà-Lạt này, ngày cuối cùng trước khi trở về Sài-Gòn, bà Hoa cùng nhóm bạn đi chơi Đập Đa-Nhim trên chiếc xe của LS Hoàng

Huân Long, được các sĩ quan thuộc Đội Quân Cảnh tại đây dùng thuyền máy đưa đi chơi trên hồ nước và bán cá tời chiều mới trở về Đà-Lạt, rồi kéo nhau vào ăn tối tại Nhà hàng Mekong.

Ăn xong, trời lạnh và mưa rả rích. Bà Hoa có vẻ băn khoăn, ngỡ ý muốn đi coi Thầy bói Chiêm. Thầy bói Chiêm rất nổi tiếng thời ấy, không những chỉ ở Đà-Lạt mà còn khắp miền Nam. Ông ta có căn nhà ở Ấp Đa-Thiện, khá xa, thời tiết lại xấu, không ai thích đi nhưng vì muốn chiều ý người khách từ xa đến, cả nhóm lại kéo nhau lên chiếc xe của LS Long tới nhà Thầy bói Chiêm.

Nhóm bạn của Bà Dương Quỳnh Hoa trên hồ Đa-Nhim (Ảnh ST)

Tới nơi, nhà Thầy bói Chiêm cửa đóng then cài, trong ngoài tối om. Chắc ông thầy bói đã yên giấc điệp và không biết trước được sẽ có khách quý tới thăm. Gõ cửa mấy lần, đèn trong nhà bật sáng, Thầy bói Chiêm thận trọng mở cửa, xuất hiện trong bộ pyjama nhăn nheo, sau vài câu vấn đáp bèn mời khách vào nhà.

Không để mất thì giờ và cũng đã khuya, bà Hoa nói ngay bà định đi xa và nhờ ông thầy bói xem có nên đi và chuyên đi có thuận lợi hay không. Thầy Chiêm hỏi ngày sinh tháng đẻ người khách lạ rồi trầm ngâm suy nghĩ và trả lời hàng hai nhưng quả quyết là chuyến đi rồi cũng sẽ kết quả tốt đẹp. Ông thầy bói tài danh không biết người khách lạ ngồi trước mặt ông ta là một Việt Cộng hạng gộc, bí danh Bảy Hồng. Mấy người bạn của bà Dương Quỳnh Hoa ở Đà-Lạt cũng không thể ngờ người bạn quý của họ, một nữ bác sĩ nổi danh trong giới thượng lưu trí thức Sài-Gòn, là một đảng viên cộng sản cỡ lớn, và đây là lần gặp nhau cuối cùng, trước khi bà lao vào một cuộc phiêu lưu điên rồ, tai hại cho đời bà và cho đất nước mà bà yêu thương.

Về con người bà Dương Quỳnh Hoa, ông Sơn Tùng viết như sau:

“Bà Dương Quỳnh Hoa là một phụ nữ cấp tiến, xuất thân từ một gia đình tư sản giàu có ở miền Nam. Cũng như những con người được ưu đãi trong một xã hội chậm tiến, bà DQH nhìn cuộc sống từ trên tháp ngà và qua sách báo hơn là qua những kinh nghiệm bản thân bằng giao tiếp, phấn đấu. Nếu mang bản chất vị kỷ, con người ấy sẽ tự giam mình mãi trong tháp ngà để tiếp tục thụ hưởng ưu quyền. Nếu có bản chất vị tha, con người ấy dễ lao mình vào những phiêu lưu lãng mạn do ảo tưởng tạo ra mà họ nghĩ là một cuộc cách mạng sẽ đem lại những tiến bộ tốt đẹp cho xã hội. Bà DQH thuộc loại người thứ hai.

Dung nhan trung bình, bà DQH có dáng vẻ sang trọng của một phụ nữ có học, xuất thân từ giai cấp trường giả miền Nam. Đi đứng nhanh nhẹn, nói tiếng Việt trôi chảy nhưng hay pha tiếng Pháp, tính tình cởi mở, bà DQH dễ hòa đồng với những người chung quanh. Bà thích nói thẳng và ghét những sự bất công. Bà yêu tự do và sống theo lối phụ nữ Tây phương, nên đã giao du thân mật với ký giả Pháp F.S. (1) cho đến khi người này tử nạn máy bay. Sau đó, bà lại gắn bó với Bác sĩ TVT(2), một người cũng du học ở Pháp về và chống cộng quyết liệt, cho đến khi bà ra bụng và lấy chồng, có con. Việc bà DQH gia nhập đảng Cộng sản Pháp rồi bị lôi kéo vào đảng CSVN và được đưa ra bụng sống trong bất trắc và khổ cực với danh vọng hão, theo tôi, giống như một con bướm đẹp mơ mộng mãi bay lượn rồi bị vướng vào một lưới nhện ma. Cũng như một số khoa bảng tháp ngà tại Pháp, dù là có học và thông minh, bà theo cộng sản mà không biết cộng sản thực sự là gì và sẽ đưa bà tới đâu, đưa đất nước Việt Nam tới đâu. Vì vậy, tôi không tin phải đợi đến sau ngày 30.4.1975, bà DQH mới tỉnh ngộ. Bà đã biết mình lầm đường từ khi nhìn thấy sự thật trong rừng rậm chiến khu, khi thực sự sống trong “lưới nhện cộng sản” ma quái. Tất cả đều trái ngược với lối sống của bà, khác xa với ước mơ của bà. Nhưng, đã quá muộn, không còn đường thoát ra.”

(ngưng trích).

Theo một bài trên tờ New York Times, bà Dương Quỳnh Hoa đã trả lại thẻ đảng năm 1979 và được đảng CSVN yêu cầu giữ kín, không công bố trong mười năm.

Theo tin không chính thức, bà Dương Quỳnh Hoa đã qua đời tại Sài-Gòn ngày 25.10.2006. Nói “không chính thức” vì nhà nước CSVN cũng như báo chí trong nước đã hoàn toàn im lặng, không loan tin gì về cái chết của BS Dương Quỳnh Hoa, nguyên bộ trưởng Y tế và Thương binh Chính phủ Lâm Thời Cộng Hòa Miền Nam

Việt Nam, nguyên đại biểu quốc hội Cộng Hòa Xã Hội Chủ nghĩa Việt Nam. Coi như cái chết của một người bình thường, vô danh.

Bác sĩ Dương Quỳnh Hoa nghĩ gì, trước khi nhắm mắt lìa trần? Bà có tự trách mình sao mang danh trí thức mà quá đại khờ? Sao hàng triệu người ít ăn học hơn mình lại biết phân biệt đâu là ánh sáng, đâu là bóng tối? Đâu là chính nghĩa, và đâu là tà thuyết.

Nhưng, “trí thức” như bà Dương Quỳnh Hoa không phải là hiếm.
Đếm không xuể!

Ký Thiệt

- (1) Francois Sully
- (2) BS Trần Văn Thọ, dân biểu và tổng giám đốc thông tin thời Đệ Nhất Cộng Hòa.